

"Валентинов ден"

Явор Гърдев

С "Валентинов ден" Иван Вирипаев е написал пиеса-последпис на друга пиеса - "Валентин и Валентина" на Михаил Рошчин. Младият драматург обаче е бил толкова виртуозен в този си опит, че последписът му се е превърнал в напълно самостоятелен текст. Даже той е развил жанра на последписа в такава степен, че дори няма нужда да си чел писмото. Последписът, макар и по-кратък, изцяло го съдържа в себе си. Тийнейджърките от пиесата "Валентин и Валентина" на Рошчин са се превърнали в две старици, които още минават за „женици“, но все още летят на крилете на старата си любов и не само политическия преход, но дори и самата смърт не е в състояние да ги откаже от нея. Това не са опустошени, а по-скоро озарени от незагасващия пламък на любовта героини и дори тежестта на отминаващото време не е в състояние да ги съкруши. "Валентинов ден" е една сърдечна и силно емоционална пиеса за любовта. Мотото, поставено от автора под заглавието ѝ е от арабския философ Кора Ал Музани и гласи: "Не се опитвайте да търсите логика във времето. Във времето няма логика. Не се опитвайте да обясните времето по логичен път, времето като такова, не съществува. Има само две неща: любов и любов."